

Restancerne førte à jour paa Grund af ganske ekstraordinære Forhold, Frihavnen og flere andre Ting, som paa ganske særlig Maade have beværet disse Kontorer, saa forekommer det mig, at man egentlig ikke kan tage det Ansvar paa sig fra Rigsdagens Side at lade disse Regnskaber ureviderede. At Ministeren ikke af disse Folk kan forlange mere, end hvad der er menneskelig muligt, følger af sig selv, og saa megen Tillid maa man have til Administrationen, at naar den erklærer, at det ikke har været muligt, og ikke er muligt med det Personale, der er — det er jo meget lave Betingelser, hvorpaa Personalet er antaget med Lønninger fra 8—1600 Kr., saa at disse Folk absolut maa have andet Arbejde end det, de have i Statens Tjeneste — saa er der, forekommer det Mindretallet, ifaa andet at gøre end at vælge en af to Udveje, enten som en privat Mand maaste vilde gøre, at lægge hele Bunken af Regnskaber til Side, og ikke byrde sig om, at de bleve reviderede, men det kan Staten dog næppe indlade sig paa, eller ogsaa antage ekstraordinær Hjælp til at faa disse Regnskaber oparbejdede, og at man ikke kan tage nogen rimeligere Hjælp end de Folk, der en Gang ere inde deri, synes at være indblysende. Det er af den Slags Spørgsmaal, som kun sjældent kommer for. Hvis det var farligt som Præcedens i Henseende til at være efterladende med Regnskaberne, var det noget helt andet, men det er noget ganske ekstraordinært ved denne Lejlighed, og det forekommer derfor Mindretallet, at Ministeren har Ret i, at det bør gøres færdigt. Under § 3 er der to, om man vil, ret vigtige principielle Spørgsmaal, nemlig om Nedsættelse af Renten. Med Hensynet til Forslaget om Nedsættelsen af Renten for alle Sorø Akademis Prioriteter kan Mindretallet trods det, at den ærede Kultusminister har en anden Opfattelse, ikke se andet, end at han derved har erkendt, at han for sit Vedkommende finder, at $3\frac{3}{4}$ pCt. er det, som det i og for sig er passende for Staten at tage af sine Debitorer, thi at enkelte Prioriteter maaste kunde blive opgjatte og maaste ikke kunde anbringes igen til 4 pCt., kunde ikke forhindre, at man i hvert Tilfælde ventede, til de bleve opgjatte, men kunde ikke føre til, at man foretog en almindelig Rentenedsættelse for den største Del af de Prioriteter, der her overhovedet er Tale om. Mindretallet har derfor fulgt Flertallet i den Opfattelse, at det lærde Skolevæsens Prioriteter burde følge med Sorø Akademis. Derimod har man haft Tvivl, jaaledes som jeg udtalte ved anden Behandling, om man virkelig behøvede at gaa saa vidt ogsaa at

nedsætte Renten for Restløbesummerne af Domænegodset og Nyttergodset. Den ærede Finansminister har gjort saa udførlig Rede for den forskelligartede Karakter af disse Prioriteter i Sammenligning med dem, der er Tale om paa Kultusministeriets Budget, at jeg ikke behøver at dvæle videre derved, og det er ogsaa erkendt af den ærede Ordfører, at der er Tvivl, om det maa siges at være Realbyrder, og Beløbene ere ogsaa saaledes parcellerede ud i smaa Summer, at dette ogsaa absolut spiller en Rolle, thi naar Spørgsmaalet overhovedet ikke har særlig pekuniær Betydning, maa det ogsaa siges, at Spørgsmaalet ikke har den brændende Karakter, som hvor Debtors Ve og Vel mere eller mindre er afhængig af en saadan Rentenedsættelse. Vi have derfor paa dette Stadium, saa længe den ærede Finansminister endnu ikke har faaet den Opfattelse, at Renten ogsaa burde nedsættes her, ikke kunnet følge Flertallet, men have sluttet os til Finansministeren. Mindretallet erkender ganske aabent, at det er et Spørgsmaal, der er saa tvivlsomt, at hvis Finansministeren vil gaa ind paa det, vil Mindretallet følge Ministeren. Med Hensyn til Spørgsmaalet under § 4 kan jeg i et og alt henholde mig til den ærede foregaaende Taler. Der er ikke et eneste Punkt, som det forekommer mig, han har ladet uomtalt, og som der fra det Mindretals Side, paa hvis Begne jeg taler, er nogen Grund til at bestride Rigtigheden af. Det forekommer os, at man i Grunden fra Befolkningens Side vilde bære sig ad som Chau, der solgte sin Førfædselsret for en Ret Vinser. Det er ganske vist en ret betydelig Ret Vinser, men det er dog langt fra det, som en virkelig retfærdig Omordning af vore Stattesforhold udtrækker. Den ærede sidste Taler har efter Mindretallets Opfattelse fuldstændig Ret i, at bliver Flertallets Opfattelse anerkendt her paa Finansloven, saa vil Modstanden mod disse Love vokse ganske overordentlig, idet man vil sige: Nu er i alt Fald en af Hensigterne med disse Loves Fremlæggelse bleven fuldbyrdet. Det kunde ogsaa være, at mange, som ere interesserede i en almindelig Revision af Skattelovene, ville sige: Ja, nu have vi opnaaet en Del, lad os nu — i alt Fald foreløbig — laa os til Taals med det. Sverer for at saa Skattelovene gennemførte vil svækkes ganske overordentlig, verom er der ingen Tvivl. Det var, hvad det reelle angaar. Hvad det formelle angaar, forekommer det Mindretallet, at det er saa ekstraordinært at ville gennemføre et forelagt Lovforslag paa denne Maade — og det oven i Købet et Lovforslag af et saa overordentligt